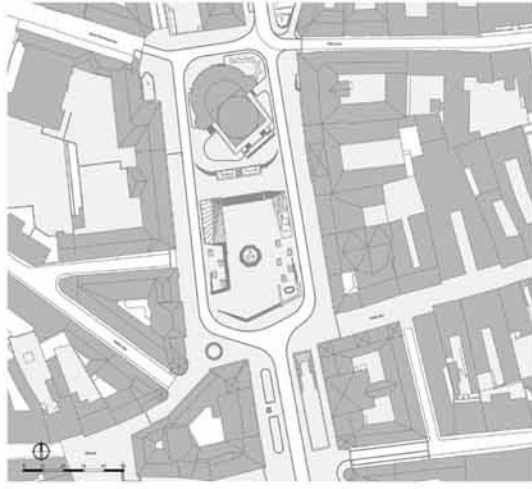




SZÉCHENYI TÉR, PÉCS

MAGYARORSZÁG
HUNGARY



SZÉCHENYI TÉR, PÉCS

megbízó / developer:
Pécs Megyei Jogi Város/
City of Pécs
tervezők / project:
S73 tájépítész iroda/S73 landscape
architecture & urban design studio
Balogh Péter István, Mohácsi Sándor
Pécsi Máté
készült / chronology:
2008-2010

A Széchenyi tér a város jelképe, szíve, közigazgatási, idegenforgalmi központja. A legkedveltebb szabadtéri rendezvény-helyszín, mindig forgalmas hely, a fő gyalogutak fókuszpontja, a városiakok találkozóhelye, a turista-útvonalak kiindulópontja. A tér kapcsolja össze a Világörökségi területet és a „Múzeum utcát” a belváros más fontos pontjaival, és a Királyi utcán keresztül az EKF városrészrel és a Zsolnay Kulturális Negyeddel.

Itt helyezkednek el a város legfontosabb közintézményei, a Városháza, a Megyeháza és a Városi Bíróság, valamint a Régészeti Múzeum, a Nagy Lajos Gimnázium, a Művészetek Háza és a Nádor Szálló.

A középkorban még nagyrészt beépített terület északi részén állt a Szent Bertalan templom. A tér a török hódoltság alatt, a 16. század elején, a Gazi Kasim pasa dzsámi építései nyerte el a mai formáját. Az egykori piactér mai térfalai a 19. század közepén véglegesedtek. A piaci kereskedés kiszorulásával merült fel először a modernizálás igénye, amely végül Körmeny Nándor tervei alapján valósult meg 1932-ben.

Pécs városa régóta készült a főter megújítására, mivel a 30-as években kialakított tér az elmúlt évtizedekben jelentősen elhasználódott. Problémát jelentett, hogy a város főterén jelentős autós és buszforgalom bonyolódott le, ami lehetetlenné tette a nyugodt időtöltést, míg a támfalak a téren való szabad gyalogos átközlekedést akadályozták.

Az átépítés a támfalak elbontásával visszaállította a 20. század előtti, szabadon használható térstruktúráját. Azonban a megújult tér részben megőrzi az előző állapot értékeit: hasonló elrendezés új felületen való megjelenítésével, a Dzsámi előtti karakteres lépcsősor megőrzésével, és a téren lévő emlékművek, szobrok eredeti helyén hagyásával. Az autós forgalom megszüntetésével a tér alapvetően gyalogos és kerékpáros elsőségsű területté vált. Újabb, kortárs elemek is megjelentek, mint egy újonnan kialakított kaszkád, a Mecsek lába térkompozíció, vagy a Városháza előtti, eredetileg parkolóként használt területen a vízjáték és virágkiültető. A tervezők a térfalakkal kialakításakor szobrászokkal működtek együtt.

Széchenyi Square is a symbol and the heart of the city, also serving as its administrative as well as tourist centre. This is the single most popular venue for open-air events, but it is always busy, even without mass events, being an important junction of pedestrian traffic, a meeting place for locals and a starting point of tourist routes. This square is home to the city's most important public institutions, including the City Hall, the County Hall and the City Court. In the Middle Ages, the area was built in for the most part, with the church of Saint Bartholomew in its northern section. The square took its present-day shape when the djam of Pasha Gazi Kasim was constructed during the Ottoman occupation, in the early 16th century. The still surviving walls of the old marketplace were finalised in the middle of the 19th century. The need for modernising first emerged when the marketplace lost most of its business; the remodeling that ensued in 1932 followed the plans of Nándor Körmeny. The city of Pécs had long envisaged the reconstruction of its main square, as the public space created in the 1930's had become rather worn in the decades past. The bustling car and bus traffic ruled out any quiet recreation function, and the buttresses blocked free pedestrian access across the square. The supporting walls were removed in the course of the reconstruction, to reinstate the free space structure that characterised the square before the 20th century, while numerous structural elements were preserved from the previous stage. Car traffic has been banned from the square, and priority is now given to pedestrians and cyclists.

korábban / before



aktivitás / activities



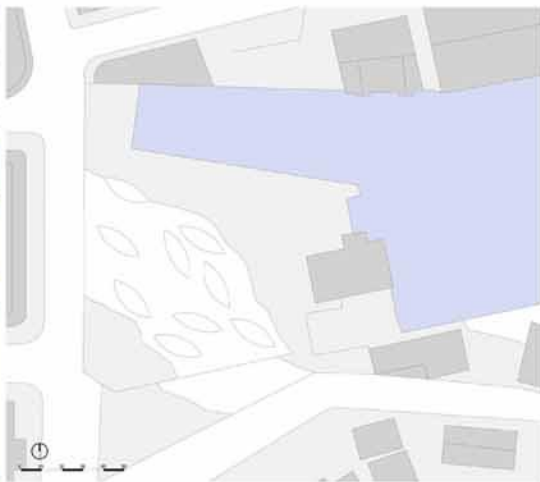
kialakítás / design





KABELVÅG TORG, KABELVÅG

NORWAY
NORVEGE



KABELVÅG TORG, KABELVÅG
developer/promoteur:
 City of Vågan / Ville de Vågan

project/projet:
 Arkitektgruppen CUBUS AS
 (Bergen)

chronology/chronologie:
 1999-2000



before / avant



vitality / vitalité



Az Észak-Norvégia Lofoten nevű szigetcsoportjához tartozó halászfalvára, Kabelvåg a múlt század utolsó évtizedeiben súlyos gazdasági visszaesést és jó néhány tüzésvést ért meg. Az 1992-ben indított intenzív városstervezési program a település identitásának megújítását tűzte ki célul. Több fejlesztési részfeladatot megvalósulását követően került sor a főtér felújítására, amely a helyi lakosok körébe vetett hitének szimbólumává vált.

A sziget Norvégia legrégebbi lakott terület közé tartozik; a környék első telepeseit a tengerpart természetes adottságai vonzották ide. A 19. század végén a helyi lakosok fellendülésével a város is növekedésnek indult. A fejlődés legfontosabb mérföldköve a kikötő kiépítése volt, a kis halászfaluból ekkor vált utcákkal és terekkel rendelkező városias településsé, és ekkor nőtt meg a halat és helyi termékeket árusító régi piac jelentősége is. A kis kikötő azonban az egyre nagyobb méretű hajók fogadására már nem volt alkalmas, és lassan a főtér is elveszítette szerepét; a gépjárműközlekedés elterjedése után jóformán csak parkolóként használták. 1996-ban egy hurrrikán pusztítását követően születt a döntés a tér közösségi célú hasznosításáról. A téralakítás művészi színvonala mellett a hely szellemének, a város identitásának megjelenítése is igényként fogalmazódott meg. Még abban az évben elkészültek a tervek. A tér burkolásához a közeli hegyekben bányászott gránitot használták, alapmotívumai az ősi viking hajók formájához nyúlnak vissza. Az egyes motívumok közötti felületeket a tenger által simára kopottat kavicsok töltik ki.

Kabelvåg, an ancient fishing village on the Lofoten islands located in northern Norway, recently undertook an intensive city planning program to create a new identity for itself, following a series of fires and a period of deep economic depression. Since 1992 the city has pursued a certain number of projects: the project for the main square is the most recent and has represented a true symbol of hope for its inhabitants.

In the project, completed in 1996, the sea and the wooden ships (whose characteristic form dates back to the Viking era) were taken as the primary source of inspiration. An image of the ancient ships, made out of stone granite elements quarried from the mountains near Kabelvåg and with stones smoothed and polished by the sea (once used for the façades of buildings), may now be found on the surface of the square oriented towards the water.

design / aménagement



03



PIAZZA DEL SOLE, BELLINZONA

SWITZERLAND
SUISSE



PIAZZA DEL SOLE, BELLINZONA

developer/promoteur:
City of Bellinzona/Ville de Bellinzona

project/projet:
Livio Vacchini (Locarno)

chronology/chronologie:
1981 (competition/concours)
1998 (realization/livraison)

before / avant



Húsz éves folyamat eredményeként jött létre a Piazza del Sole projekt, mely népszavazás tárgyát képezte Bellinzonában.
A XVIII. század óta főtér szerepét töltötte be ez a hely, de a XX. század második felében a tér inkább az utca szabályozatlan kiszélesedésére emlékeztetett. A '70-es évek versenykiírásának győztes tervében javasolt eljárásnak megfelelően a város felvásárolta és lerombolta a régi házakat, melyek akadályt képeztek a vár és a tér között. Évekkel később határozatot hoztak egy mélygarázs építéséről, és így a terepszín kialakítása is szükségessé vált.

A városvezetés újra megvizsgálta a régi versenykiírás tervét, majd a nyertes építész, Livio Vacchini kérte fel egy terv kidolgozására. 1998-ban egy négyzet alaprajzú piazza épült meg, melyet a környékbeli utcákkal és járdákkal lépcsősávra és lerombolta a régi házakat, melyek akadályt képeztek a vár és a tér között. Évekkel később határozatot hoztak egy mélygarázs építéséről, és így a terepszín kialakítása is szükségessé vált. A városvezetés újra megvizsgálta a régi versenykiírás tervét, majd a nyertes építész, Livio Vacchini kérte fel egy terv kidolgozására. 1998-ban egy négyzet alaprajzú piazza épült meg, melyet a környékbeli utcákkal és járdákkal lépcsősávra és lerombolta a régi házakat, melyek akadályt képeztek a vár és a tér között. Évekkel később határozatot hoztak egy mélygarázs építéséről, és így a terepszín kialakítása is szükségessé vált.

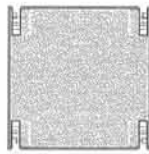
vitality / vitalité



The project for today's Piazza del Sole in Bellinzona is the product of a twenty year process, becoming the object of a public referendum.
Since the XVIII c., there has always been a main square in this location, but after the second half of the XX c., the square came to look like an irregular widening of the street.

The city, as indicated in the winning project of the competition tendered in the 70s to redesign this area, purchased and demolished the old houses that created a barrier between the castle and the square. Years later, it was decided that an underground parking lot be built in this area, which needed an adequate 'roof': the city administration re-examined the project from the earlier competition and asked the winning architect Livio Vacchini to formulate a proposal.
In 1998, a square-shaped piazza was built, stepped down from the surrounding streets and sidewalks. Using the difference in level and the slight slope of this new parterre, two steps were formed along the sides to serve as long benches. The vertical access routes down to the parking garage were designed as four abstract-shaped sculptures.

design / aménagement

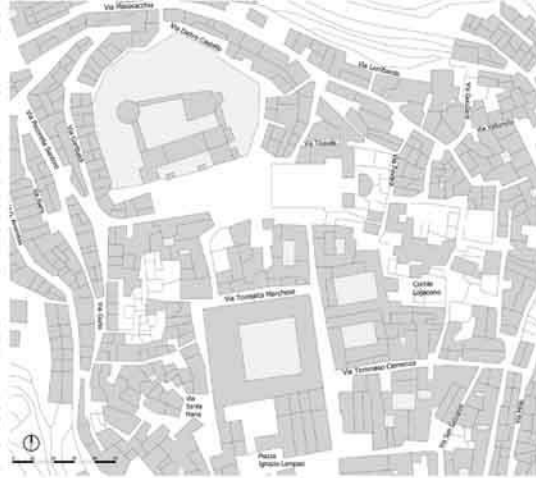


credit/credits:
1. A. W. Alberti Flammer
2, 3, 4: Historical maps of the square
Images Historiques de la Place
5: Peter Pötzl
6: City of Bellinzona/Ville de Bellinzona
7: Tatiana Lupini
8: Plan of the square/Plan de la place
(Livio Vacchini)
9: Section of the underground parking/Section du garage souterrain
(Livio Vacchini)



PIAZZA ALICIA, SALEMI

ITALY
ITALIE



PIAZZA ALICIA, SALEMI

developer / promoteur:
City of Salemi / Diocèse de Salemi
Diocèse de/Mazara del Vallo (reconstruction of the Chiesa Madre)

project / projet:
Álvaro Siza Vieira (Porto),
Roberto Collovà (Palermo)

chronology / chronologie:
1984-1998 reconstruction of the Chiesa Madre/
reconstruction de la Chiesa Madre;
1991-1998 Piazza Alicia

before / avant



Salemi arab karakterekkel rendelkező szicíliai város, amely súlyosan megsérült az 1968-as a Belice völgyet sújtó földrengésben. Sok olyan környező várost, melyet a földrengés szinte a földig rombolt, a történelmi múltat figyelmen kívül hagyva építették újra. Salemi újjáépítése során a részletes történelmi rekonstrukció szándéka vezette a város központjában lévő Piazza Alicia tér felújítását. A tervezői szándék szerint a városi szöveten a földrengés okozta fizikai jeleket megőrizték. Ezáltal a templom romjai új, festői háttérrel kölcsönöznek a térnek, amely így a templom belső tereivel is kibővült. A szakrális épület felújítási munkálatai jelentősen hozzájárultak a teljes rekonstrukció projekt átfogó szemléletű fejlesztéséhez, és hatással volt olyan lényegi döntésekre, mint például a hagyományokhoz visszanyúló anyaghasználat előterbe helyezése.

design / aménagement



Salemi, a Sicilian town with a characteristic layout of Arab origin, was seriously damaged in the earthquake that struck the Belice valley in 1968. Unlike what happened in other nearby towns, which were almost completely razed to the ground by the earthquake and were rebuilt with little attention to the traces of history, the urban fabric of Salemi was the object of a patient restoration process whose most significant phase was the renovation of Piazza Alicia. The concept that guided the designers in planning the area was to preserve the physical signs left by the earthquake within the urban fabric. Specifically, the ruins of the church became the scenic backdrop for a new space that begins in the existing square and extends to the inside of the enclosure around the ancient Chiesa Madre. The restoration work on the sacred building contributed significantly to the comprehensive development and appreciation of the project, as did the decision to use materials that were strongly rooted in the context of the city.

